

UN TEST O PROVOCARE

Mai este sexul un tabu în vremurile acestea? Nu prea pare, căci societatea îl afișează cu o nonșalanță insolentă. Atât de insolentă, încât dă de gândit dacă nu cumva e doar o mască pentru stânjeneala, disconfortul și frica pe care omul zilelor noastre nu le-a rezolvat, ci le-a îngropat mai adânc.

De câte ori pe zi se gândește la sex un bărbat? Doar o dată, însă durează 24 de ore. Desigur este o glumă. Sau... nu. După opinia cercetătorilor care iau în considerare vestitul raport al lui Kinsey, mai mult de jumătate dintre subiecții intervievați se gândesc la sex de câteva ori pe zi. E vorba însă de bărbații anilor '40, care n-aveau la îndemână reviste fără perdea, n-aveau încă la discreție industria gigantică a trupului gol. Dar o femeie... de câte ori pe zi se gândește la sex? Niciodată. Nu e consemnat de raportul Kinsey, însă este real. Și nu pentru că femeia n-ar fi foarte senzuală, ci pentru că nu-și imaginează comuniunea fizică fără comuniune sufletească. Nu tânjește la acuplare trupească, ci la iubire. Prin structura ei psihică, femeia este pregătită să facă saltul atât de necesar culturii în care trăim.

Căci traversăm zile paradoxale – omul este bombardat cu mesaje mediatice care îl invită să se împlinească, fără inhibiții, prin sexualitate. Lumea noastră ascunde însă o imensă frustrare – libertatea clamată nu este libertate, ci libertinaj. Iar sexualitatea adusă în prim-plan nu este eros, ci carnalitate descărcată de mister, de poezie, de suflet. Este o hrană artificială care nu astâmpără nici foamea simțurilor, nici nesațul inimii, ci le amplifică până la suferință. În loc să ajute la împlinirea indivizilor de azi, sexualitatea pune umărul la alienarea lor.

N-a fost așa dintotdeauna. Și nu pretutindeni. Umanitatea a cunoscut epoci și locuri în care sexualitatea a fost o cale regală pentru devenirea în spirit. Intensitatea plăcerii pe care o aduce orgasmul avea altă semnificație și altă destinație, deoarece inițiații știau că este doar reflectarea beatitudinii din care toate se nasc și în care toate se întorc. Știau că energia erotică este puntea efervescentă pe care ne putem întoarce la starea androginală și de acolo în unitatea de la începutul tuturor timpurilor.

Secretele orientale legate de arta amorului nu mai sunt secrete. Au devenit accesibile informațiile despre controlul energiei sexuale și despre orgasmele uscate care pot ridica trăirea erotică pe treapta unei experiențe complete, de comuniune cu centrul propriei ființe, cu omul iubit și cu universul întreg. Dar de la posibilitate la realitate rămâne de parcurs un drum palpitan.

Acesta e traseul pe care îl descrie ediția de față a revistei Yoga Magazin. Este călătoria în care vă cheamă acum. Ce înseamnă de fapt continența sexuală? Ce îi este necesar pentru a deveni o cale de elevare a conștiinței? Ce revelații au avut savanții moderni în legătură cu potențialul erotic al omului? Care sunt cele mai bune exerciții pentru deprinderea și practicarea continenței amoroase? Care este atitudinea interioară cea mai binefăcătoare? Ce capcane sunt de evitat într-o relație de cuplu care dorește fericirea fără măsură și devenirea spirituală? Cum ieșim de sub tirania programului genetic al infidelității?

Sunt doar câteva dintre reperele expediției pe care ați început-o deja. Citiți Yoga Magazin din scoarță în scoarță și veți afla aproape totul despre continența sexuală – un mod divin de a face dragoste, un nou mod de a construi relația de iubire, un nou mod de a trăi. O șansă pentru om de a-și recăpăta investitura sacră și de a salva lumea pe care Dumnezeu i-a dăruit-o.

Oltea Mutulescu

text Alexandra David

Revoluția sexuală a început prin anii '20, când omenirea își revenea după traumele produse de Primul Război Mondial. A fost perioada în care au început să circule ideile lui Nietzsche și ale lui Freud, revoluționare la acea vreme, despre supraom și libidoul care stă la temelia oricărei motivații a individului.

Dar această insolită revoluție a luat cu adevărat avânt în anii '60, când nu mai exista universitate americană, canadiană sau europeană care să nu predea cursuri de „Sexualitate umană”.

Lumea începea să vorbească deschis despre nevoile erotice, despre plăcerea pe care și-o dorea, să exploreze sexualitatea în mod sistematic, științific chiar. Sexualitatea a invadat treptat mass-media și publicitatea. Iar acum suntem caracterizați, vorba lui Julius Evola, de o „pandemie modernă a sexului”.

„Nimic nu captivează mintea umană mai puternic ca sexul, așadar haideți să-l exploatăm!” – par să-și fi spus, într-un glas, marile minți conducătoare ale secolului. Renunțarea la pudoare a fost însoțită, pe alocuri, și de studii legate de istoria sexualității, dat fiind că există tradiții care dovedesc că înaintașii orientali – cel puțin – nu s-au sfiit să practice un adevărat cult al intimității. Astfel a ajuns până la noi *Kamasutra*, colecția de posturi amoroase despre care orice om care își respectă inteligența trebuie să fi auzit.

Însă printre comorile descoperite în culturile estice, continența sexuală rămâne o revelație. De unde vine și cum a ajuns până la noi?

Originile Tantrei

Originile tantrismului urcă în timp până în jurul anului 2000 î.Hr., când populația Haroppa a migrat în valea Indului. Principala preocupare a haroppilor era să trăiască în bunăstare, iar faptul că, raritate pentru acele vremuri, fiecare locuință era dotată cu cel puțin o baie, e o dovadă că erau cu adevărat prosperi.